

menterer, at den også har en etnisk personalepolitik?

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Eftersom man ikke stiller kravene efterfølgende, men stiller dem i udbudet, så er det jo ikke en overvejelse, som man vil gøre sig. Man vil se på, om der blandt tilbudene er nogle, der opfylder budene. Så vil man vurdere, hvilke af de bud der så er de bedste og udvælge dem.

Men jeg kan i øvrigt oplyse hr. Egil Møller om, at der er en lang række lande, der har den form for henstillinger og den form for opfyldelser. Det, der blev foreslået af mig på regeringens vegne, som man skulle tage initiativ til og opfordre til – så har vi vist fået alle ordene med – var, at få de offentlige institutioner til i deres udbud at medinddrage noget, der har fungeret ganske, ganske fornuftigt og ordentligt i f.eks. England. Jeg hørte også om Holland, USA, Canada, en række lande, som vel nok kan siges på en række områder at have erfaringer, der ligger forud for vores, og som vi glimrende kan lære af. De har brugt det uden store vanskeligheder, og det tror jeg såmænd også vi kan.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, jeg hørte fru Pia Kjærsgaard sige noget i retning af, at ministeren burde tie stille. Jeg vil spørge ministeren om, om hun kan forsikre, at hun i hvert fald under ingen omstændigheder vil tie stille, fordi fru Pia Kjærsgaard nu på helt udemokratisk vis forsøger at lægge låg på debatten.

Jeg synes, det er noget af det mest uanstændige, jeg længe har hørt fra et folketingsmedlems side, og jeg håber, at ministeren også vil tage afstand fra den måde at diskutere på. Vi kan så have en dyb uenighed om, hvordan disse her ting skal gribes an, og jeg er enig med ministeren i, at vi skal have afskaffet diskriminationen i vores samfund. Men her synes jeg altså, at fru Pia Kjærsgaard ganske enkelt gik over stregen.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Nu er jeg ikke så sart, og når man sådan har hang til gerne at give udtryk for, hvad man mener, og hvad ens holdning er, så er man også vant til, at der er nogle, der gerne vil have, at man tier stille, især hvis man kommer til at rykke ved de pågældendes fundament. Jeg tror, at det er det, der er sket i denne her sag.

Der er nogle, der simpelt hen oplever, at man jo altså faktisk kan udøve en bedre form for politik på området, at man ved nogle nænsomme og fornuftige midler kan sikre en ligebehandling, og det er der nogle, der gerne vil lade være med at høre, og så siger de, at man bør holde bøtte. Det tager jeg mig ikke så meget af. Det er mest noget, der falder tilbage på dem, der deltagere i en debat ved at sige, at andre skal tie stille.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter denne lille runde om procedurer, vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål. Ministeren har nu gjort det klart, at det her bare er en opfordring, og der ikke ligger noget lovforslag osv., så tag det dog roligt, det her handler jo bare om noget småtteri i noget udbudsmateriale, om at virksomheden skal indrette sig efter at have så og så mange fremmede ansatte for at kunne få nogle job for det offentlige.

Derfor vil jeg spørge erhvervsministeren: Hvis så ikke det her hjælper og gør, at der virkelig bliver ansat flere pakistanere og iranere, irakere og somaliere i de danske virksomheder, agter ministeren så for at føre sin indstilling om det her helt ud i livet at komme med et lovforslag her i Folketinget, som så pålægger virksomhederne procentvis at have så og så mange pakistanere ansat og så og så mange andre, osv.? For jeg kan forstå også på det, finansministeren har spillet ud med inden for sit område over for de offentlige ledere, at det er udgangspunktet for hans personalepolitik, og det er jo også den, erhvervsministeren ønsker at føre ud i livet hos de private virksomheder.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Nu synes jeg bestemt ikke, at det er småtteri, det at opfordre offentlige institutioner til at overveje, om de ikke skal lægge deres egen personalepolitik, herunder for ligebehandling af etniske minoriteter, ud også til dem, der løser opgaver for den pågældende institution.

Jeg synes bestemt ikke, man kan kalde en sådan opfordring for småtteri. Det, der er tale om, er, at vi i det danske samfund er en hel del, der gerne vil drøfte, hvordan vi gør ting bedre, hvordan vi får sikret nogle muligheder for at integrere mennesker, der har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, såvel danskere som mennesker med anden etnisk baggrund. Hvordan får vi dem integreret bedre?